

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

Ταχ. Δ/ση: Α. Παπανδρέου 37
Τ.Κ. - Πόλη: 15180 - Μαρούσι
Ιστοσελίδα: www.minedu.gov.gr
E-mail: press@minedu.gov.gr

Δελτίο Τύπου

21/07/2011

Σημεία από τη συνέντευξη της Υπουργού Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, Άννας Διαμαντοπούλου, στο ρ/φ της NET, στο δημοσιογράφο Άγγελο Κωβαίο

«Θέλουμε να απελευθερώσουμε τις υπαρκτές δυνάμεις του ελληνικού Πανεπιστημίου»

Σήμερα κατατίθεται το σχέδιο Νόμου για την Ανώτατη Εκπαίδευση στη Βουλή, όπου και θα συζητηθεί την ερχόμενη εβδομάδα. Θα κληθούν όλοι οι φορείς και τα κόμματα στη Βουλή, ώστε να καταθέσουν τις προτάσεις τους. Ήδη, τα κόμματα έχουν καταθέσει προτάσεις, στο πλαίσιο της Διακομματικής Επιτροπής. Θα ακολουθήσει η δεύτερη ανάγνωση στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων και τέλος Αυγούστου θα προχωρήσουμε στην ψήφιση.

Σχετικά με την απόφαση της Συγκλήτου του ΕΚΠΑ

Μου έκανε αλγεινή εντύπωση. Δεν είναι το πρώτο κείμενο που προκαλεί εντύπωση και σοκ. Εδώ μιλάμε για το αρχαιότερο Πανεπιστήμιο της χώρας, με τη μεγαλύτερη Νομική Σχολή, το οποίο είναι ένας «φάρος».

Είναι πολύ σοβαρό ζήτημα όταν σε μια κοινωνία οι επιφανείς πολίτες της διανόησης - όπως είναι ο Πρύτανης, το Πρυτανικό Συμβούλιο, η Σύγκλητος - λένε ότι ένας Νόμος θα ψηφιστεί πραξικοπηματικά, δηλαδή η Βουλή των Ελλήνων θα κάνει πραξικόπημα, ότι δεν θα εφαρμοστεί ο Νόμος, δηλαδή ανεξάρτητα από το τί θα αποφασίσει η Βουλή η απόφαση της Συγκλήτου είναι να μην εφαρμόσει το Νόμο και ότι η Σύγκλητος θα προχωρήσει σε αναστολή της εκπαιδευτικής λειτουργίας του Πανεπιστημίου.

Όσον αφορά στην απόφαση για αναστολή λειτουργίας ενός Πανεπιστημίου, έχουμε μάθει επί χρόνια να θεωρούμε καθημερινότητα να κλείνει το Πανεπιστήμιο! Γιατί κάνουμε μόνο κριτική π.χ. στον Πρόεδρο των εργαζομένων της ΔΕΗ που κατεβάζει το διακόπτη ή σε αυτούς που κλείνουν τα νοσοκομεία ή σε αυτούς που κλείνουν τους δρόμους και όχι στη Σύγκλητο του Πανεπιστημίου Αθηνών που θεωρεί ότι μπορεί να κλείσει ένα Πανεπιστήμιο με 43.000 φοιτητές, με οικογένειες πίσω τους, και με προϋπολογισμό 195 εκ. το χρόνο;

Να θυμίσω ότι τα Πανεπιστήμια κλείνουν, σε ορισμένες περιπτώσεις για μήνες, αλλά ουδέποτε σταματά η χρηματοδότηση των διδασκόντων και των λειτουργικών δαπανών. Δηλαδή ένα Ίδρυμα παίρνει απόφαση να αναστείλει τη λειτουργία του εκ του ασφαλούς; Ή η Σύγκλητος θα πάρει απόφαση ότι αναστέλλει τη λειτουργία, αλλά θα σταματήσουν και οι πληρωμές; Και ποιά είναι η νομιμοποίηση μιας απόφασης, σύμφωνα με την οποία 43.000 φοιτητές δεν κάνουν μάθημα, χάνουν εξάμηνα ή - το χειρότερο - συμπυκνώνουν τα μαθήματα. Επί χρόνια θεωρούμε ότι αντί για 13 εβδομάδες μαθημάτων - που πρέπει να γίνονται στο εξάμηνο - γίνονται 6 ή 7 και λαμβάνονται ακαδημαϊκές αποφάσεις ότι οι 7 εβδομάδες μαθημάτων ισοδυναμούν με 13. Όλα αυτά τα θεωρούμε φυσιολογικά και το Πανεπιστήμιο, η Διοίκησή του, οι καθηγητές του, που εκπροσωπούνται στα Όργανα αυτά, δεν ασχολούνται με την ουσία που είναι ότι τα παιδιά έχουν μαθησιακή αδυναμία, λόγω του τρόπου λειτουργίας και πρόσβασης στη μάθηση.

Θα ήθελα να δω αν θα επιβεβαιωθεί από τον Πρύτανη του ΕΚΠΑ αυτή η απόφαση της Συγκλήτου. Πραγματικά δεν μπορώ να διανοηθώ ότι οι εξέχουσες προσωπικότητες στο χώρο της Νομικής και όχι μόνο του Πανεπιστημίου Αθηνών, μπορούν να αποδεχθούν μια τέτοια διατύπωση. Βεβαίως δεν είναι γενικώς όλοι οι Πρυτάνεις ίδιοι. Έχουμε μια απόφαση ενός συγκεκριμένου Πανεπιστημίου και μιας συγκεκριμένης Συγκλήτου. Σε μια πρόσφατη συνάντηση που είχα με τους Πρυτάνεις, ο Πρύτανης του ΕΜΠ, κ. Σιμόπουλος, διετύπωσε με τον πλέον σαφή τρόπο τις διαφωνίες του για συγκεκριμένα άρθρα του σχεδίου Νόμου, όμως δήλωσε ότι υπάρχουν Νόμοι στη χώρα και όταν κάτι ψηφίζεται από τη Βουλή των Ελλήνων δεν μπαίνει θέμα ή δίλημμα εφαρμογής του.

Εάν συμβούν, όμως, αυτά που μέχρι σήμερα είναι διατυπωμένες προθέσεις, είμαστε συντεταγμένη Πολιτεία και θα υπάρξουν απαντήσεις σύννομες, συνταγματικές και πολιτικά ορθές. Γιατί υπάρχει μια κοινωνία που δεν αντέχει πια τη λογική της ανομίας, η οποία εάν ξεκινά από τη Σύγκλητο του αρχαιότερου Πανεπιστημίου της χώρας, τότε το πρόβλημα είναι πραγματικά πιο βαθύ από τη δημοσιονομική κρίση.

Σχετικά με το διάλογο για τις αλλαγές

Φυσικά και δεν έχει τελειώσει ο διάλογος. Το Πανεπιστήμιο δεν είναι μια «ιστορία» ανάμεσα στον Υπουργό και τους Πρυτάνεις. Οι Πρυτάνεις είναι οι ακαδημαϊκοί, πνευματικοί και διοικητικοί ηγέτες, είναι 25 πρόσωπα που

εκφράζουν τα Πρυτανικά Συμβούλια. Οι πανεπιστημιακοί καθηγητές είναι 11.000. Οι ομοσπονδίες των καθηγητών, η ΠΟΣΔΕΠ και η ΟΣΕΠ-ΤΕΙ, έστειλαν πολλές και σημαντικές προτάσεις και συζητώνται. Σε πολλούς ιστοτόπους γίνονται συζητήσεις, προτάσεις και σχόλια από ακαδημαϊκούς για τις αλλαγές. Η συζήτηση δεν είναι από τους πανεπιστημιακούς για τους πανεπιστημιακούς και τους φοιτητές για τους φοιτητές.

Υπάρχουν κάποιες «κόκκινες γραμμές» πολιτικές, όχι σε άρθρα: Να σταματήσει το Πανεπιστήμιο να είναι χώρος κομματισμού, παρατάξεων και αντιπαλότητας των κομμάτων ή δημιουργίας κομματικών συσχετισμών, όπως συμβαίνει στις εθνικές ή αυτοδιοικητικές εκλογές. Αυτό είναι μια «κόκκινη γραμμή» που δεν ξεπερνάται. Δεν γίνεται να δημιουργούνται συσπειρώσεις κομμάτων και να λειτουργούν οι παρατάξεις με τον τρόπο που λειτουργούν σήμερα. Αυτό είναι εκτός συζήτησης. Όπως εκτός συζήτησης είναι και η οργάνωση που πρέπει να υπάρχει στις σπουδές, δηλαδή να εγγράφονται οι φοιτητές, να παρακολουθούν τα μαθήματά τους, να υπάρχουν προϋποθέσεις για τις εξετάσεις, να υπάρχουν προαπαιτούμενα μαθήματα. «Σπουδάζω» να σημαίνει κανόνες. Σε αυτά πρέπει να τοποθετηθούν οι καθηγητές, οι Πρυτάνεις και όλοι.

Είναι απολύτως σίγουρο ότι η βασική φιλοσοφία του σχεδίου Νόμου δεν αλλάζει. Δηλαδή θα υπάρχει Συμβούλιο στο Πανεπιστήμιο, όπου θα συμμετέχουν και εξωτερικοί, σε αυτό θα λογοδοτεί ο Πρύτανης. Θα γίνεται ετήσιος απολογισμός όλων των πεπραγμένων. Για τον Πρύτανη θα γίνεται διεθνής προκήρυξη, θα μπορεί να είναι είτε από το ίδιο το Πανεπιστήμιο ή άλλο ελληνικό Πανεπιστήμιο ή από το εξωτερικό εφόσον έχει ελληνική ιθαγένεια, ώστε να προσελκύνονται οι καλύτεροι από το εσωτερικό και το εξωτερικό, με βάση κριτήρια που θα θέτει το ίδιο το Πανεπιστήμιο. Το Συμβούλιο θα έχει καθοριστικό λόγο στην επιλογή του Πρύτανη, ο οποίος θα πρέπει να λογοδοτεί. Αυτά δεν είναι σύλληψη του Υπουργείου Παιδείας, ισχύουν σε 24 από τις 27 χώρες - μέχρι πρόσφατα ήταν 22 - και δεν αποτελούν ελληνική πρωτοτυπία.

Επειδή ακούγεται ότι κάθε Υπουργός έρχεται και κάνει μια μεταρρύθμιση, θα ήθελα να πω ότι δεν είναι ακριβώς έτσι. Υπήρξαν και προηγούμενες προσπάθειες από κάθε Υπουργό. Εγώ πατάω σε αυτά που βρήκα. Η προηγούμενη μεταρρύθμιση της κυρίας Γιαννάκου έβαλε θέματα όπως η αξιολόγηση, οι ευρωπαϊκές ακαδημαϊκές μονάδες, οι τετραετείς προγραμματισμοί και αυτά είναι σημαντικά ζητήματα που δεν υπάρχει λόγος να τα «γκρεμίζουμε».

Σύμφωνα με τα τελευταία στοιχεία από την ΕΕ, ως χώρα έχουμε μεγάλες επιτυχίες στον τομέα της έρευνας, υπάρχουν καθηγητές μας με διεθνείς αναγνωρίσεις, καταπληκτικές δυνάμεις στους φοιτητές, που είναι εγκλωβισμένοι σε έναν χώρο που δεν λειτουργεί. Αυτό θέλουμε: να απελευθερώσουμε τις υπαρκτές δυνάμεις του ελληνικού Πανεπιστημίου.

Σε ερώτηση σχετικά με τις κινητοποιήσεις των ιδιοκτητών ταξί:

Είναι ένα ζήτημα που αναστάτωσε τη χώρα και είδαμε και πάλι ακραίες συμπεριφορές. Θεωρώ αναγκαίο να υπάρξει λογική ανακωχής, ιδιαίτερα τη σημερινή ημέρα, που είναι τόσο σημαντική για τη χώρα. Είναι απαραίτητο με διάλογο να βρεθεί μια λύση που οδηγεί, όμως, σε πραγματικό εκσυγχρονισμό του επαγγέλματος στο χώρο των ταξί.